

İtalik Bir İç Kanama

– ÇİLER GÖKSEL · 19 Eylül 2013

Kurdun uluduğunu duydum...

Sürttüğüm yollarda,
Dökmüşüm kalbimdeki kelimeleri.

Geri dönmek istediğimde
Hepsi silinmişti.

- Boş bir defter
Olabilmiş aşk

Dediğini hatırladım.

İtalik bir iç kanamaydı geçirdiğim.
Yanımda olamayışına
Şahit yazıldım.

Kurt yavruluyordu o sırada,
Sana yazdığım mektuplar
Dişlerinin arasında paramparçaydı.

Yoldan çıktım,
Yuvarlandım defalarca.
Gökyüzünü her gördüğümde
Bir kez daha öptün beni.
Yüzüme ılıkça düşen terini
Yılın ilk yağmuru sandım.

Hayatımı ağırlı ve kanayarak
Düşürdüğümü o zaman anladım.

Öğlen ikiydi.
Gökyüzünün mavi olmadığını
Sana söyleyemedim.

Üşüyen ayaklarımın
Ayaklarına dokunamayacak kadar
Uzakta kalışına
İçerledim.

Kurt yanıma yaklaştı.
Yavrularını emzirirken
Gözlerimin içine baktı,

Ağladığını gördüm.

Fişi çekilmiş
Bir akvaryum kadar
Tehlikesiz ve yalnızdım.

Kurdun nefesini boynumda hissettim.

İç organlarım nakledilmeyi bekliyordu.

Boynumdan sızan sıcaklık
Karnımda soğuyordu.

Ruhumun tüm bunları
İzlemesine
Müsaade ettim.

Ağustos - Eylül / 2013